

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractatus de sacramento poenitentiae - Cod. Ettenheim-Münster 215

Zugmeyer, Martin

[Marmoutier im Elsass], 1712

Disputatio 3tia

[urn:nbn:de:bsz:31-118991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-118991)

2597.

Disputatio etia de Ministro Smti poenitentia.

Que de Smti poenitentia nuntio eius officio et obligatibz tractari solent, s
questionibz patens, disputatio complectitur. queritur an imo ipsa facultas quis
Smti poenitentia ministri. rde quolibz debeat et ubi de appellatione et iuris dictione.
3to agitur de reservatione capum. 4to de officio, de obligatibz ministri ante iudicem
et post confessionem. 5to de raris specialibz de obligatibz sigilli.

Quaestio prima

An solus sacerdos sit minister Smti poenitentia.

Thom. 2o. de obroganda M. pa. post. Vigg. 1o. quodlibet quavis laicus bene
Smti poenitentia lege et instructio divina valide potest administrare hoc Smti, quousque laici
prohibentur extra capum necessitatis, ut foras ordo in Italia. et contra catholici si
revidentur) solus sacerdos est, qui ex Smti ordinis hunc potestatem in episcopo Christi verum,
potest valide absolvere Smti. Et sic

Propositio solus sacerdos legitime ordinis valide potest administrare Smti poenitentia
ubi rdo. C. 1o. de M. 1o. 1o. solus episcopus potest, nisi solus in concilio ex nece
sitate postquam in ultima consuetudine congregatis quilibet potestatem remittendi
potestatem postquam in ultima consuetudine congregatis sacerdotibus. quod soli episcopi eorum in sacer
dotibus successores ex Christi institutione hunc potestatem remittendi potestatem administrationem
Smti poenitentia. qua verba est, quod nemo hunc potestatem Smti remittendi potestatem, nisi qui
eam a Christo et immediate, et immediate per electionem accipit, quod si nec Christus, nec ecclesia laicum
potestatem offerat alius quam sacerdotibus, hi soli valide absolvere possunt Smti. hinc
Ap. 2o. ad Cor. 1o. 1o. et in e. 1o. cap. 1o. de se et al. cap. 1o. in 1o. Sed et nobis. Deest
ministerium reconciliationis... posuit in nobis verbum reconciliationis, pro Christo ergo
legatione fungimur. et sic ad alios fideles, adeoque soli Ap. et Deo deputati
sunt ad aliorum fidelium reconciliationem.

ubi rdo. C. 1o. de M. 1o. 1o. solus sacerdos legitime ordinis valide potest administrare

Quaestio 2da.

An Omnis Sacerdos licet ipso qd legitime

ordinatus sit possit valide absolueret, an vero insuper requiratur approbatio a iurisdictione
Ex questione praedicta: qd sit qd de lege ordinatus nemo potest valide absolueret nisi qui
ex legitima ordinatione sacerdotali accepit potestatem ordinis, hoc est licet in Cathedralibus
plura disputari solent de approbatione, et iurisdictione qd parochiarum, qd vel per vicarium sine
equivocatione exorantur.

Ab. iro. potestatem ordinis generatim dicitur esse eam qd spectat in ordinatione sacerdotali
et spectat characterem presbyteratus. Talis autem potestas duplex est alia in seipsa
Christi verum, eius potestas dispensandi. S. iurisdictionem, alia in erga Christi regnum, seu
facile est potestas per sacram ordinationem indirecta a Deo facta, qua ordinatus potest et
in seipsum et in seipsum contra, potest, valide absolueret a peccatis si ad seipsum reliquid ad exco-
municatum huius potestatis requiritur. haec itaq; est dicitur potestas absoluerendi incompleta et quasi
habituales seu in actu imo qd vel sit potestas absoluerendi actualis, qd potest et operari in actu
operandum in actu vero requirit approbationem a iurisdictionem vel quanto magis potest.

Potestas in erga Christi verum ad maiorem distinctionem a potestate absoluerendi contra hanc modum
quod simpliciter vocari solent potestas ordinis, altera vero appellari solent iurisdictionis potestatis
qd si ad potestatem illam inuicem potestatem absoluerendi in ordinatione a Christo acceptam accedat
approbatio sacerdotis ad auerendum excessiones, et applicatio magis seu designatio subditorum
facta per potestatem ecclesiasticam, sit plena illa potestas iurisdictionis, qua sacerdos in actu
vero potest absolueret a peccatis sibi assignatis. cum vero huiusmodi
de potestate dispensandi sed de sola potestate absoluerendi, hinc vltima qd distinctionis gratia
potestatem illam absoluerendi impletam et qua in ordinatione sacerdotali qd est qd non
appellabimus potestatem ordinis.

Ab. 2. approbationem excessionum esse iudicium arbitrium, quo Episcopus per hanc
per sententiam pronuntiat, quod aliquis sit idoneus cui iurisdictionis qd sit pro audi-
endi excessionibus. alia est expressa qd et voce et litteris declarari, alia tacita
qua alio signo sita indirecte manifestari, ut si Episcopus sacerdoti examinato sine
declaratone capacitatis eius excessionis parochiarum. approbatio in seipsum
nec peam sacerdos sit proxime capax ad auerendum excessiones, differunt potestatem
a iurisdictione in eo qd iurisdictionis sit favor, potestatis negari sine iniuria et illi qui
capax reperitur est, non ita approbatio, haec est sine iniuria negari non potest qui potestatem reperitur
idoneus.

Propositio prima ut sacerdos valide absolvat n̄ sufficit sola potestas ordinis sed
insuper requiritur iurisdiclio & ordinaria & delegata.

Primo Christus dicit q̄ dedit Ap̄toli uenero minores clauium ad soluendi & ligandi
peccata, n̄ t̄n potuit illis potestatem ordinis sed & iurisdictionis, q̄ & alii sacerdotes uel
habent q̄ potestatem valide soluendi & ligandi dicit h̄bent n̄ t̄n potestatem ordinis
sed & iurisdictionis, adeoq; sola potestas ordinis n̄ sufficit. q̄ h̄a uerba q̄ in illis
i dependant a sola uoluntate et institutione Christi n̄el agunt ualide, nisi sub iuxta
institutionem Christi q̄ si Christus Ap̄toli instituerit minores clauium, concedendo illis
potestatem ordinis sicut et iurisdictionis, eadem e utraq; in illis minoribus clauium ratio
e ad hoc ut valide absoluant. atq; an̄ q̄sal ex Joan. 20. v. 23. ubi Christus dicit
suis potestatem iurisdictionis sicut et uerba, sicut misit me uosq; Galat. 2. cap. 10.
v. 8. reserua in uos dicens uosq; p̄m. quorum uenerunt illa q̄ h̄a uerba
in eodem sicut potestatem ordinis ut si an̄ crediderit uniuersa Ecclia.

Primo ex immemoriali et continua Ecclie traditione q̄sal, q̄ nullus sacerdos & q̄
valde potuerit iudicare subditos in quo iurisdictionem n̄ h̄bet, q̄o.

Primo an̄ in Ep̄st. 2da Calixti. b̄ni qui profuit Ecclie anno 218. relata a
gratiano ca. 1. q. 2. can. 1. ubi h̄bent: nullus alterius clericus usurpet, nec alterius
parochianum iudicare presumat, q̄a solus iudicat. nec ulla erit nec uere
nulla habebit, quoniam nullus alterius iudicat nisi sui sententia uideat. n̄.

Secundo in Concl. Salern. relato C. 1. ubi dicitur, de potestate et remissionibus ubi declarat
sacerdotes n̄ potest absolueret & ligare sicut sua iurisdictione n̄ subditum sine
licentia seu q̄ idem e iurisdictione auctori sacrodotis illis proprio. q̄ h̄o

in Concl. Florent. ubi in decreto unionis declarat; mirum factu potest e sacerdo-
tem h̄bentem auctoritatem absolueret ordinariam & delegatam et nullum sacerdote
potest absolueret nisi habeat iurisdictionem. q̄ h̄o denique de Dico. q̄ dicitur: ipse
perpetuan hanc Ecclie traditionem sui uerbis declarat et affirmat: quoniam non
et ratio iudicis illius inquit ut sententia in subditos iudicet ferat persequat si
in Ecclia Dei fuit, et uerissimum e sacra hoc syngog q̄firmat, nulli momenti
absolutionem com e debere, q̄ sacerdos in eum profert in quem ordinariam aut
subdelegatam n̄ h̄t iurisdictionem. ex quo.

Quia hoc ratio. mirum huius factu ex Christi institutione e iudex sed quilibet iudex
ut ualide profert sententiam potest alia ad rectam sententiam requisita dicit h̄bent iurisdic-
tionem et ordinariam & delegatam in eis que iudicat q̄o, ex his facile deducit.

Obi in verba illa loci ad Episcopum prolati in ordinare sacerdotum idem significat quod significat
prolati a Christo in Actibus Joannis 20. v. 23. Sed ibi significat potestatem absolventi quoslibet
peccata quoscumque ligaverit etc.

R. H. in riguarum h. m. nant ad apli. eorum hinc cum potestate ordinis auferunt iurisdictionem
a sacerdotibus in loco Episcopi, quoniam universales in Canonibus etc. cum hinc non reperunt
prout in ordinariis, aut in illorum verborum accipite spiritum etc. Sed ut dictum est per illa verba
sunt nisi me etc. sed cum auferunt utraque potestatem scilicet et specialia privilegia rade
Originali Potestate scilicet et accipite et originaria officii ad quod destinantur vel ad hoc
cum si quis ordinetur Episcopus ad eam aliquam Viceps. et dicuntur ordinari sacerdotum
ad eam aliquam partem, hinc est sed accipit iurisdictionem ordinariam pro suo officio
ideo prout quod ordinari Episcopus et sacerdos, Sed ideo quod ordinari ad eam aliquam eorum
cui prohibetur.

Griff. 2. Appli. prout per illa verba accipite spiritum etc. specialia sunt iudicia,
et auferunt potestatem iudicariam in parte specialium, sed potestas iudicaria generalis potestatem
iurisdictionis quod verba illa significabunt quod auferunt in hac potestatem ordinis, sed
et iurisdictionis generalis.

P. D. in auferunt potestatem iudicariam formalem, et quasi habituales, qua in omni apli.
traditur ut possit iudicare potestatem. C. etc. generalis et actualis. N. in etc. hinc etc. etc.
Potestas prout per verba illa apli. colata sunt in apostolicam, quod per ea auferunt
Characterem iudicium specialium, et apostolicum, ut valide iudicare possit. iurisdictionem
aut auferunt per verba priora. Cuius illos ordo ibi fuit, quod hinc etc. fuit sumus
Potestas quod aliquem denominat Episcopus verba alius provincie et deinde ipsum
inter ordinari, et quod fuit Episcopus quod alius esset beneficium eorum, et postea
tribuit illi ordinem episcopalem.

Griff. 3. antequam Cuius proinde fuit illa verba accipite spiritum etc. Apli. iam ordo
significat Characterem sacerdotum, et habebunt potestatem ordinis quod per verba illa accipite
spiritum etc. traditur illi potestatem iurisdictionis. etc. potestatem. quod Apli. iam in ultima
conna auferunt Characterem et potestatem ordinis.

P. D. hinc iam habebunt Characterem et potestatem ordinis propter quod Christo
etc. pro iudicando Christo Christi mystico. N. etc. etc. Sive potestas absolventi sit
nouus Character diffinit ab illo quod significat potestatem conferendi sive sit hinc illis etc. etc.
ut dicitur de quibus: scilicet, hoc secundum certum est quod nec Apli. habuerunt, nec hodie sacerdotes
habebunt potestatem absolventi, formalem autem illa verba accipite spiritum etc.

Episcopus in aliena diocesi non potest sibi eligere in officium suum de-
 claravit congregatio Cardinalium ibidem. ex quo patet, certum est eos qui hunc pri-
 vilegium eligendi sibi officium quale sit sine principibus, parochis, et aliis qui
 non nisi specialis iurisdictione subiacent, non potest sibi eligere in officium nisi approbatus.
 Superius ad audiendum officiorum regularium a quo et Episcopi approbati, et proinde
 superiores religionum dum sunt subditi obsequantur officio, non tenentur eorum Episcopo presentem
 approbando. ratio est quod consuetudo requirit approbationem solum pro auditoribus officiorum
 secularium externorum. hinc etiam congregatio Cardinalium ibidem legitur eos et
 seculares qui sunt de familia vel communitate continui religiosorum esse ab officio
 a religiosis et ad officium seularium alios non approbatis, a possessione ipsorum prohibentur
 ab his absolvi alii religiosi, modo habeant iurisdictionem a seculo. unde etiam
 inferunt. Item quod quia superiores religionum subditi tenentur eligendi sibi officium
 in honore, potest eligere quemcumque sacerdotem et ab ordinario non approbatum, quod ad hoc
 ut quis valide absoluteque officium in alio requirit quod possit officium ab eo a seculo
 religioso, sed hoc fit sacerdos quicumque, a tali religioso eligere. hoc apud eos certa
 est, sed de pluribus aliis huiusmodi de parochis, quae ut breuiter exponantur.

Quare in eo quod debet haberi approbatio pro officio secularium.
 Certum est ex causa ratione dicitur quod haberi potest a solo Episcopo, et quatenus iurisdictionem
 habeat, non vero ab aliqua auctoritate vel collegio, sicut in anno 1541; sed
 dubium huiusmodi indicatum est a quorundam Episcopo debeat haberi; an quicumque Episcopus
 potest approbare quemcumque pro se a seculo vel subditi aliqui cum fuerint, an
 vero debeat ratio oblineri ab Episcopo officii vel consensu Conventus. Quod et alii
 an ab Episcopo potest vel probabile videtur suare ratio; an ab Episcopo utriusque, vel voluntate
 an denique, sufficiens debeat haberi ab Episcopo illius diocesis in qua exercet ministerium
 sacri ministerii, vel quicquid consensu alii apud legem. huiusmodi c. 11. n. 1.

Quod approbatio debet haberi ab ordinario illius officii, seu diocesis, in qua audiuntur
 huiusmodi officia et sufficit si ab eo solo habeatur.
 Quod ex variis declarationibus superiorum Pontificum, sicut Clementis in Gregorius, et
 reuocans privilegium olim mercatoribus et nautis et dicitur a Gregorio 13. huiusmodi
 sequitur concessum ut dum sit approbatus per aliam diocesis intransiens ubi Episcopus
 non est presentem, potest audire officios sine nova approbatione, sed de consuetudine
 religiosorum ab Episcopo ad officios secularium in sua diocesi approbatus non potest in alia
 diocesi officii Episcopi diocesani approbatione ea audire quominus non sit subditi. sed
 eius Episcopi a quolibet religioso iam fuerunt approbati. Item declaravit congregatio
 Cardinalium pro expositione bulae Clementis in Gregorius approbatus ab alio =

quod ab Ep'o Veladino, in diocesi Salentina n' confer' approbata ab ordinario
hinc la fiam d'ca idem g'f'itavit Urban' g' anno 1689 q'da regulari qui pro
tali causa sua privilegia prebende bati, liru e' f'loris et anno i' d'iq' domini
boni p'rogatione; Regulares ordinum vendicantur et approbati ab uno Ep'o ad
g'f'itacione audienda in sua diocesi, non approbati in alia.

Quia sacerdos d'ca h'nc approbatione ab illo ordinario cui tenetur procurare g'f'itacione
in tali loco recipiant a minor' p'onez et ad quem spectat ad sacerdoti audiente
g'f'itacione exigere eadem d'caz ministerii ad hoc pertinet ad Epum illig'um solus illig'
loco in quo administrat' factu, q'd requirit' et sufficit ab illo nobis approbatio.
Secund' si d'caz h'nc approbatio ab Ep'o possit, si sacerdos in uno Ep'atu quocunq'
ad audienda g'f'itacione n' p'cedat ad h'nc d'caz qui in Ep'atu Medonzi & basilensi
aliquo h'nc morari, q'd saluta' e'. Si so approbatio e' d'caz ab Ep'o possit sufficit
p'ced' sacerdos residens Argentina approbati ab Ep'o basilensi, et in h'nc Ep'atu sine
approbato in Ep'o absolute quocunq' ex Ep'atu basilensi adveniens, q'd q'da
p'p'ria d'caz et d'caz f'p'ria allata. Item si d'caz h'nc approbatio ab
Ep'o g'f'itavit, si sacerdos domicilium habens in Ep'atu basilensi, nec h'nc d'caz
bati, si aliquamdiu morari Argentina n' p'cedat ad h'nc approbati ab Ep'o Medonzi
ad curam parochiam aliquam in audienda g'f'itacione q'd fieri saluta', maxime in
tali p'rogatione quocunq' morari in Ep'atu quocunq' f'p'ria sufficit in d'caz
nisi Ep'i, cur ab eodem n' p'cedat h'nc obtinere a p'rogatione cum ad nullum in d'caz p'cedat
d'caz ordinario illig' p'p'ria basilensi, si so sufficit h'nc in d'caz p'cedat
p'p'rio Ep'o h'nc g'f'itavit ab uno suo Ep'o approbata, est approbata pro tota Italia
q'd saluta' et d'caz ab Alexandro p'no

Quia in approbatione sacerdoti a audienda g'f'itacione, sicut in d'caz p'cedat
q'd pertinet ad Epum possit, qui e' g'f'itavit saluti suorum f'clium.
Ep'i g'f'itavit pertinet ad Epum possit, actualiter qui h'nc et n' e' illig' pastor g'f'
ad Epum possit, qui e' h'nc illig' pastor r'one originis, beneficii, et domicilii h'nc p'cedat.
Sicut pertinet ad curam certi Ep'i r'one originis, sic pertinet ad illum Ep'atum
in quo nascuntur, et r'one domicilii h'nc sic pertinet ad illum Ep'atum in quo habitant
habitare solent, et r'one beneficii sic pertinet ad illum Ep'atum in quo h'nc beneficii
d'caz h'nc et r'one beneficii, h'nc p'cedat ad illum Ep'atum in quo h'nc beneficii
r'one f'clis, h'nc quocunq' d'caz p'cedat p'cedat h'nc p'cedat ad illum Ep'atum in quo h'nc
ep'i f'clis in morari, si so h'nc p'cedat et indiguit ab Ep'o a q'da p'cedat h'nc p'cedat
ad Epum illig' loci illig' approbata g'f'itacione.

Jus de Ep'o.

Præterea Ep[iscopu]s qui ex capite finali de pontificat[us] om[n]ib[us] habet in iurisdictione
sibi app[ar]tum n[on] pot[est] eligere sacerdotem sibi n[on] subditum qui a proprio suo Ep[iscop]o n[on] fuit
approbat[us] ul[de] declarat[us] Congregat[i]o Cardinalium h[uius]modi allegata. q[uo]d ul[ter]ius in alia
triaci valde absolute d[icitu]r e[ss]e approbat[us] a h[uius] ab Ep[iscop]o loci in quo absoluit, sed ab Ep[iscop]o
suo proprio cui d[icitu]r esse subiect[us].

Ad h[oc] sum[us] declaratio illa Cardinalium a agit de Ep[iscop]o in sua sed alia d[icitu]r
Ep[iscop]o qui facile colligit ex cit[is] cap[itu]lo finali de pontificat[us] et reservationib[us] q[uo]d allegat[ur]
et nil aliud vult q[uam] q[uo]d Ep[iscop]o transiens aliam dioc[esim] n[on] pot[est] ibidem sibi in app[ar]tu
aliquo sacerdotem illi[us] Ep[iscop]o n[on] approbatum, q[uia] in alia dioc[esim] q[uo]d sibi p[ro]p[ri]a
num sacerdotem sibi n[on] subditum, nec a proprio illi[us] loci approbatum e[ss]e approbare
et n[on] app[ar]tu in ea dioc[esim] obstant cum sacerdos debeat approbari ab Ep[iscop]o
illi[us] loci in quo manifestat[ur] pontif[icatus] al[ia] d[icitu]r declaratio illa p[ro]p[ri]a
q[uo]d q[ui]a n[on] e[st].

Præterea Ep[iscop]o app[ar]tu ex Ep[iscop]o app[ar]tu h[ab]et hospitalarem argentine,
p[ro]p[ri]a ille sacerdos valde absolute e[ss]e n[on] ad approbat[us] ab Ep[iscop]o argentine,
q[uo]d ad app[ar]tu validam a requirit approbat[us] Ep[iscop]o illi[us] loci in quo fit app[ar]tu.

Ep[iscop]o aut[em] p[ro]p[ri]a valde absolute h[ab]et privilegium a summo Pontifice, et Ep[iscop]o p[ro]p[ri]a
h[ab]et in labor[ibus] administrat[i]o[n]e p[ro]p[ri]a. Et dicitur q[uo]d n[on] a[n]t[ea] app[ar]tu.
Ep[iscop]o aut[em] absolute admittit in p[ro]p[ri]a sibi et speciali privilegio summi Pontificis
et ex consuetudine h[ab]et h[ab]ere ex quo sibi sacerdotem h[ab]ere in alia dioc[esim]
absoluit n[on] sibi sua cura q[uo]d p[ro]p[ri]a. Item ul[ter]ius sacerdotem diversam dioc[esim] valde ab-
soluit p[ro]p[ri]a ex diversis dioc[esim] q[uo]d sibi, ad locum aliquem sanctum uniusq[ue]
quor[um] Ep[iscop]o. Item ul[ter]ius app[ar]tu p[ro]p[ri]a ubiq[ue] absoluit sua cura q[uo]d p[ro]p[ri]a.

Quare r[ati]o. ar[ti]c[ul]o ad valorem absolutio[n]is sufficiat p[ro]p[ri]a et iurisdictione p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a rati[on]e p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a.

Ad negativ[um]. r[ati]o e[st] q[uo]d Conu[er]sation[em] Car[ol]o ad iur[is]d[ic]t[i]o[n]e de p[ro]p[ri]a. Item Ep[iscop]o
C[on]suetudine de p[ro]p[ri]a. Et aliq[ui]d devota h[ab]ere citata voluit ul[ter]ius approbat[us] et iurisdictione
a h[uius] p[ro]p[ri]a, sed obtineat et recipere h[ab]eat d[icitu]r qui auct[orit]ate app[ar]tu. Item p[ro]p[ri]a
sola n[on] p[ro]p[ri]a n[on] rati[on]e p[ro]p[ri]a solentur d[icitu]r iurisdictionem h[ab]ere n[on] ab-
solutio q[uo]d n[on] n[on] qui approbat[us] et alia iurisdictione indiget valde absolute sibi
et h[uius] p[ro]p[ri]a n[on] obtineat et p[ro]p[ri]a h[ab]et approbat[us] et iurisdictionem et p[ro]p[ri]a
h[ab]et eiusmodi absolutio[n]em rati[on]e p[ro]p[ri]a e[st] et legitimo superiore si d[icitu]r h[ab]ere.

Ad h[oc] Alexandro anno 1616. Dominale e[st] h[ab]ere p[ro]p[ri]a. Solent aut[em] annua
app[ar]tu qui sibi regulari qui Ep[iscop]o presentat[ur] sed ab e[ss]e n[on] p[ro]p[ri]a e[st] et
anno 1659. h[ab]et alia. ubi Conu[er]sation[em] r[ati]o e[st] rati[on]e. Et dicitur in eadem h[ab]ere p[ro]p[ri]a
ad app[ar]tu obtineat n[on] h[ab]ere, ubi ob h[oc] rati[on]e n[on] p[ro]p[ri]a, rati[on]e h[ab]ere.

12 ma

Quaestio 3^a
De

De potestate absolventi a casibus reservatis.

Quaeritur imo quod sit reservatio casuum?
Reservatio est quae in iudicio iurisdictionis ordinariae et delegatae in ordine ad aliquam potestatem sibi sibi subordinatae auferuntur et quod sit iurisdictionem in subditos quoad extra aliquam eorum potestatem. Ita patet ex hinc, quod imo casuum reservatio est poenitentia aliqua et factio huiusmodi et poenitentiam eo modo que capta est in iudicio et factio huiusmodi quod superiorem et aliam negant et auferunt iurisdictionem eandem hinc vel factio ob officulationem hinc de eiusmodi potestatem obliuenda. Quod opus est ex illis, et ut hinc crimina seu iuris corrigantur a quod superiorem ad se specialiter deputatis. hinc
Inferre vero ut quis vicariat casuum reservatum a quo non potest absolui nisi ab habente specialem potestatem non opus est ut reservatio talis potestati sibi nota sit, modo tamen et conueniat potestatem quod sibi superiorem reservauit. ratio est quod si ipsa sibi in se habet in officia criminalia a poenitentia potestatem annexam, non tribuitur hinc quod superiorem facultatem qua caret in ordine ad absolutionem talis potestatis hinc est pueri qui alios non subiacent poenitentia poenitentibus talia potestatem in iudicio casuum reservatos, modo factio ea potestatem perpetua, quod reservatio non tam se factio potestatem poenitentibus quod quod superiorem

Quaeritur deo an in iudicio sit potestas reservandi aliquos casus. 2

Reservatio est laudabiliter factio in iudicio reservari aliquos casus a quod superiorem in foro interno non potest absolui ab ipso alios approbati, nisi specialiter licentiam habeant potestatem reservatis.

Lib. 1. in perpetua poenitentia iudicio, in qua a poenitentibus factio poenitentibus reservandi aliquos casus ut factio ex capite si quis poenitentibus ex capite in q. y. c. super eo et de colore. c. conquisi. factio de factio et reconuocatis. caput. quicunq. eorum libello in factio. c. si episcopus de poenitentibus. c. v. in factio.

Ita non in foro interno factio et iudicio externo quodam modo poenitentibus potestatem absolui reservandi iudicio superioribus quod iam laudabiliter fieri potest et in foro interno officia: maxime quod in factio factio non magis in alios iudicio iurisdictionis narae similari potestatem quoad aliquos casus ab eo a quo sola de poenitentibus, ita ut quod superiorem et negari potest, factio de poenitentibus a superioribus iudicio quod in factio. hinc ratio suggestio factio. factio. c. y. a poenitentibus ca. n. si anathema dicitur qui negauerint. Episcopus hinc in reservandi casus, a quod superiorem quod superiorem non potest absolui in foro officia. unde

Quaeritur de potestate absolventi a casibus reservatis. Quaeritur imo quod sit reservatio casuum? Reservatio est quae in iudicio iurisdictionis ordinariae et delegatae in ordine ad aliquam potestatem sibi sibi subordinatae auferuntur et quod sit iurisdictionem in subditos quoad extra aliquam eorum potestatem. Ita patet ex hinc, quod imo casuum reservatio est poenitentia aliqua et factio huiusmodi et poenitentiam eo modo que capta est in iudicio et factio huiusmodi quod superiorem et aliam negant et auferunt iurisdictionem eandem hinc vel factio ob officulationem hinc de eiusmodi potestatem obliuenda. Quod opus est ex illis, et ut hinc crimina seu iuris corrigantur a quod superiorem ad se specialiter deputatis. hinc
Inferre vero ut quis vicariat casuum reservatum a quo non potest absolui nisi ab habente specialem potestatem non opus est ut reservatio talis potestati sibi nota sit, modo tamen et conueniat potestatem quod sibi superiorem reservauit. ratio est quod si ipsa sibi in se habet in officia criminalia a poenitentia potestatem annexam, non tribuitur hinc quod superiorem facultatem qua caret in ordine ad absolutionem talis potestatis hinc est pueri qui alios non subiacent poenitentia poenitentibus talia potestatem in iudicio casuum reservatos, modo factio ea potestatem perpetua, quod reservatio non tam se factio potestatem poenitentibus quod quod superiorem

lapine animo n̄ apostolandi. n̄o proprio q̄tra volun̄ p̄orlati; p̄o. s̄it
p̄ia mortale. n̄o incantatur. s̄olun̄ in iurico regulari. n̄o p̄orlati; laborib; q̄
p̄o animatum. p̄oebun̄ e. s̄p̄i n̄ s̄untor. item Conul. ad hoc d̄ctun̄. n̄o. s̄alvini-
cas sigilli. n̄o s̄untor de reb; monasterii in ea quantitate q̄ s̄it p̄m̄ mortale.
q̄o lapp; carni voltes extenuopere s̄p̄ualib; id̄ n̄o gravi p̄orlati; oasio
q̄ t̄ vulnerat̄ cui; p̄ura; persona. n̄o ap̄ertio litterarum a superiorib; ad infio-
res. & inferiorum ad superiore d̄ctas.

Quare q̄ quisq; p̄i absoluit a reservatib;?
p̄ante et̄ v̄nt̄ u. p̄. in ipse reservatib; & illib; superiorib; & superiorib; n̄m̄ inferiorib; nisi
v̄o com̄sione speciali. n̄o e q̄ ad valio; absoluitioem referunt̄ v̄nt̄ d̄cti-
naria & delegata. s̄o n̄o t̄ iurisdictionem x̄p̄i reservatorum nisi aut̄ reservatib;
aut̄ eiq; superiorib; & superiorib; v̄q; Papa r̄sp̄m̄ cap̄um̄ Ep̄iscopum̄ & in casib; r̄p̄oray
q̄ n̄ e superiorib; Ep̄orum̄ in foro s̄p̄ialib; inferiorib; aut̄ n̄o iurisdictionem t̄ nisi in
q̄sione q̄o a

Dicit̄ p̄ se i. p̄o seu ordinaria solum reservant̄; n̄a p̄v̄s p̄ cap̄ ubi e alii
absoluit̄ p̄i; s̄i ino in articulo t̄ p̄b̄i p̄iculo mortis id̄ p̄t̄ quilibet sacerdos ul
dehorant̄. n̄o s̄p̄. i. c. 7. In h̄is si talib; cap̄s habeat annexam cap̄um̄
reservatorem debeat p̄v̄nt̄ si reconvaluit t̄ s̄istere superiori n̄ q̄m̄ ul̄ d̄ctis
absoluit̄. s̄o illib; mandata de satisf̄ac̄e t̄ sub̄iact̄ q̄ si neglexit̄ r̄inculca
in eadem cap̄um̄ ul̄ h̄b̄i e. cor. qui. de sent̄ia exco;unicatib; n̄ o.

2do Ep̄i t̄ q̄os i. ad id̄ specialib; de p̄v̄nt̄ p̄i absoluit̄ a cap̄ib; aliis p̄v̄nt̄
p̄v̄nt̄ reservatib; q̄ocunq; s̄i occidit̄ et̄ n̄c̄d̄m̄ addit̄ ad forum p̄v̄nt̄ p̄i
declarat̄. n̄o s̄p̄. 24. c. 26. de reformac̄e disciplina; Ep̄iscopalia. ubi i. p̄v̄nt̄
Ep̄i n̄ h̄i eorum̄ vicariis q̄ed̄i s̄unt̄ absoluit̄ e. a. C̄onv̄nt̄ h̄ereticis. s̄o h̄er-
eticis v̄d̄o; n̄ p̄v̄nt̄ adempta s̄unt̄ ip̄s̄i e. Ep̄i p̄ bullas cono. et̄ d̄v̄ctun̄. Ab̄en.
7. anno. 1165. ubi crimen h̄ereticis absoluit̄ reservat̄ soli sumo Consi. in l̄v̄m̄
In sum̄ in gallia dum̄ in germania q̄p̄arum̄ p̄p̄ia p̄v̄nt̄ a p̄v̄nt̄ Ep̄i cum̄ n̄ p̄o
illi absoluit̄. s̄o e. s̄uis vicariis p̄ h̄ereticis p̄v̄nt̄ p̄v̄nt̄ p̄v̄nt̄ p̄v̄nt̄ p̄v̄nt̄
n̄c̄d̄m̄ ab h̄ereticis; s̄iue id̄ s̄unt̄ ex speciali privilegio; s̄iue ex laico p̄v̄nt̄ licentia
sumo Consi. ul̄ inquit̄ Ab̄elliḡ s̄u. c. 5. sed. 34. n̄ 2.

3do Ep̄i absoluit̄ a cap̄ib; sumo Consi. reservatib; quolibet; ad̄ imp̄edimen-
tum̄ d̄v̄ct̄ sumo Consi. ul̄ h̄b̄i e. de coloro et̄ c. ea r̄sp̄m̄ de sent̄ia exco;unicatib;
vide ord̄m̄ e. illud̄ et̄ ubiq; r̄p̄t̄m̄ axioma: cap̄s Papali; s̄uperiorib; n̄
imp̄edimento s̄il̄ Ep̄iali. ea t̄m̄ imp̄edimenta s̄t̄ s̄y; alii infirmis ul̄ h̄b̄i e. p̄v̄nt̄
de sent̄ia exco;unicatib;. s̄er̄y infirmis ul̄ h̄b̄i e. mulierib; ul̄ q̄m̄ eadem h̄b̄i e. n̄
infirma valetudo; p̄v̄nt̄; s̄er̄v̄nt̄; cura n̄c̄a familia; officium publicum;

periculum vita, in famia, fortunarum & ubi dicitur ubi de consuetudine et prole et ad
Laym. In y. de excom. c. b. ac proinde pro talibus n. op. e. scribere Roman. Sed omittit
endi si ad Epum. superiores regulium pari rati fuerit absoluit ab alijs reservatis
cum religiosi ex iure n. liceant iura Roman. nec sibi se Epum cogant ob vim
iura publica.

Religiosi
sunt absolui
ab alijs reser-
vatis a pro-
superiore, qd
de crimine
publica p.

Ubi ex eadem Trid. Glesarii alijs pro reservatis n. privilegia. Volu. quoy ob-
soluit sibi invidere a casibz Ep. reservatis & extra ostium mortij ul. si in casu
mortalij necessitatis ponitur n. pot. recurrere ad Epum & alium sacerdotem pro
reservatis approbatur si n. solum quilibet sacerdos pot. absoluit a reservatis
miliores parvi proximis aut probis nutriendis, item eos qui in nocte aut altero die
ante Ep. Matrimonij gratiam officium, ut et alijs miliores q. pro absoluitur ad hunc ad
alijs plus q. 3. horum aliter officio debent, sed e. ex q. n. sententia sacerdotum
qui huiusmodi n. n. celebrare debent & sacerdos qui s. n. nec sine sacramento
sacramentum quominus populo committere, si e. Glesarij aut laico q. officio ponitur
poterit ipsam directe absoluit a n. reservatis, et sic invidere absoluit a reservatis
cum onere si se sibi soli aliter qui habeat potestatem directe absoluit a reservatis,
ad quod idem obligat, qui bona fide Glesarij pot. reservatum sacerdotum h. h. h.
specialiter facultatem ab eo p. ignita absoluit e. extra hoc casu q. s. p. n. q.
Glesarij ad verbum ponitur sibi officio pot. reservatum a quo n. pot. absoluit
tenet monere pontem ul. pro absoluit alium auctor ul. declarat. Sed s. p. n. q.
in fine nisi n. malis rogare licentiam absoluit, q. superior dare debet nisi
gravissimam causam habeat, qua ponitendum esse audiat ne reservatum casum
reddat officium q. iudicium solit.

Quare y. an Glesarij pro reservatis privilegia in sua diocesi valeat abso-
luit peregrinum a reservatis in sua diocesi.

A. Affirmative ponitur bona fide agit. ratio una p. h. e. q. talis ponitur quo-
ad hunc autem officio subicit Ep. in quo officio quoad onera, ibi ul. n.
pot. absolui a casu in hac diocesi reservatis a quolibet Glesario, q. eiusmodi casu
n. sed reservatis in diocesi sua propria, q. e. subicit quoad onera, adeo q. aliquid
poterit a casu in sua diocesi reservatis si ea officio alibi ubi reservatis s.
ratio r. d. p. h. e. q. si ponitur agit mala fide, e. de industria nigra ex suo pot. n.
ul. proprii iudicij auctoritate etudat, graviter onerat, et s. n. capax e. valida absoluit.

Quare pro an superior reservatis pot. absoluit a reservatis, et pro reliquis
a reservatis mittere ad inferiorem.

Ad obligat negatiue ratio e qd exigit integritas confessionis scilicet ut audiatur oia
iura graua possidentibus nisi grauis quidam necessitas occurrat qd qui hinc facultatem
absoluerit e reprobis dicitur auerere solam confessionem ponit nisi in qd forma
et quodam in locis gallia fieri de reuerentia scilicet tunc in reuerentia ut cum
in iuribus seculari potestatis solam in reuerentiam, et pro absolute felle remittat
ad inferiores.

Questio 4ta.

Officio sacerdotij ante, intra, et post confessionem.

Queres 1mo qd requiratur ex pte confessorij ante confessionem?
Præter ea que requiruntur ad validam administrationem facti potestatis pte
muni nre potestatis ordinis, approbationem et iurisdictionem ante administrationem
facti potestatis ut ea scilicet licet in rebus in confessione ditionis requiruntur nre
doctrina et prudentia, ita censetur et passim ex sacris litteris, ob
et sacris canonibus debent acquisita esse. Ratio in istis pte quod prohibetur
assiduo dicitur de factis in genere ubi offensum e iura cum factis vel licite
agat de e in statu quod specialiter in hoc facto verum e ubi iudicet facti
ab i. fungit persona dei iudicet. Ratio de pte e minor facti potestatis agit
personam iudicet, pastoris et medici, qd ut licite administret deo fidei re
iudicare, bene docere, et fidei mederi; hinc scilicet iudicet aut magis graviter
peccat si sua culpa ignorat que officium suum gerunt, sic e peccat si solus
sacerdos qui magis confessorij exercet facti se nre facti instructione p. v. ali
officio in tali loco, aut tale genus hominum exercendo, de e. Probabili qui p. v. tra
capitulum necessitate hinc muni proficiunt ignorantibus. qualis ratio defendit e doctrina
confessorij facti apparet ex triplici hoc officio iudicandi, docendi, medendi.
3ta pte ratio e: qd sere regula vnicuique circa directionem conscientiarum mutari debet
in particulari ob diversos dispositiones possidentium, aut alios individuos eorum
circumstantias, ad hoc aut maxime ratio e prudentia scire que facile offendit
quanta sit scientia.

Queres 2do. Quam obligatio fuit confessorij intra confessionem?
Hinc e capita reuocari pot. v. nre e procurare cum possibilibus integritatem
maxime confessionis qd erga rudes maxime, et alios ubi prudenter limitat de integritate

Utrum e qd dicitur qd dicitur et agnoscere statim pccatentij, ita ut habeat iudicium moraliter verbum de dispositione ipsius et dignitate ad absolutorem.

Quoq; qd ad qd beneat qd dicitur post confessionem. Tenet ad dicitur. immo e ut pccatentem velle qd dicitur absoluti. cad e: qd pccatentem velle qd dicitur acquisitum in ad absolutorem, quo pccatentem sine iniuria eidem negari n pt, nisi aliunde obstat impedimentum; quoniam an pccatentem vel dicitur qd dicitur differe aut removere absolutorem, qd dicitur nosse de dicitur in que requiritur ad dignam potestatem dispositionem.

Quom e ut qd dicitur sit prudens in emendandis dicitur se qui inveniunt in confessione. Quom e ut audiprima silentium beneat dicitur in confessione. Quom e ut

Questio 5ta.

De sigillo Confessionis.

Sigillum confessionis dicitur. Indispensabilis obligatio servandi secreta illa que augetur et ex confessione tendente ad facta pccatentem sicut in confessione pccatentem. De sigillo dicitur de causa de heretico ab eo quo secreta confessionis ne alij sciant. Deinde oritur ex confessione tendente ad facta pccatentem hinc e pccatentem illis qui qd dicitur qm e sed n absolute veniunt sub sigillo, si que vo pccatentem confessionis manifestata fuerint animo in imitandi confessionem et eum sollicitandi ad pccatentem delicti confessionis n beneat sigillo, sed la facta etiam n dicitur aliorum delicta n propalare. De hoc sigillo queritur quis ad illud beneat unde oritur tanta obligatio sigilli et quoniam sub illo cadunt.

Proposito uno ad sigillum tenentur vbi qui notitiam tulerunt pccatentem ex eorum manifestatoe facta in ordine ad facta confessionem.

Obi cadit in iura cur obligat sigillum e ne edat qd dicitur odiosa, sed si qui vult qui ex confessione quomodolibet hnt notitiam pccatentem n beneat ad sigillum qd dicitur si res odiosa n ming, ac si confessionis liceret pccatentem in confessione audita propalare qd e. hinc

Infere ad sigillum tenentur uno in pccatentem quo mediante fit qd dicitur. De confessorum

et perpelui exili qd postea multatum fuit in penam per se loca debrutionis in dicitur
 monasterium; imo ^{culpa} concurrentibus qd hanc casibus specialibus qd modis sacerdotibus
 degradandi et haddit potestati seculari pro libitu puniendi. ut dicit Laym. sic vlti
 In seny. fraditionem sigilli ee sacrilegium gravissimum qd ex nullius in praecepto
 multiplicem molitionem qd probat ac proinde qd confessorium graviissime obligari ne in alia
 ma qdm necesse hnt obligati transgrediantur. quodam tenore qd dicitur in sacrosanctis sacra-
 mentis sigillum a iure huerit; sacra n e; sed pro gravitate excofio sub sacra de hnt

De sigillo 3tia. Sub sigillum cadunt oia pda notalia laon fulura qm
 proferita in genere et parti; oia venialia in parti; oia criminalia ubi qd hnt pda
 oia nrales ex confessione notu ubi et confusa Eulogistica qd irregularia ubi
 qd qd horum oim revelatio confessionem reddit odiosam infringit iugmentale qm
 oia obligat supra recensita qd e. hinc.

In foro sacerdotum frangere sigillum si e dicitur e indiciale manifeste hnt
 et lalem qd hnt e qd leve mendacium; si idem frangit qui dicitur de hnt e
 qd hnt e nisi venialia qd quilibet audire non potest de hnt qd hnt e aliqua pda
 adeoq; impenitibile a d revelatio sacerdotis sine peccato cum qd hnt e factu aliqd
 veniale et periculose si sui loquendi sacerdotis qd hnt e coram infirmis qui inde pnt
 scandalizari ac proinde scind ab eiusmodi loquentis; si e a talis oia qd
 e sine fraditione sigilli in genere de pda in confessione auditis abstracto a
 personis alijs sermo fieri potest; affirmandum e sub pda qd hnt e prudenter pnt
 timeri periculum scandalis.

In foro Confessorium cum raptum cum ipso potest loqui pda de pda
 aut alijs negotijs in confessione auditis sola nisi cum expresso pda licentia.

Quare an e poenitentia obligat ad sigillum respu eorum qd confessoris in hnt factu
 administrare ipsi e dicitur e in iuribus.
 si n tenet ad hoc sub sigillo pda; hnt sub secreto nrale qd ex illa revelatioe
 aliqd damnum e in ipsam confessionem et qd reverentiam factu tenent. raa e qd poeni-
 tentia hnt ex praecepto nrale sum e ex praecepto religionis tenet cavere damnum
 confessionis et irreverentiam factu. qd si hnt confessionis eo impie alij deventat
 ut in ipso poenitentia tribunali poenitentiam ad pda aliqd sollicitat; hnt sola pda
 sed tenent illum ad superiores deferre ut expresso declarat in expositionibus factis
 que affirmant confessionem Dei qd ipse sacerdotis in confessione factu ad

ad hanc pda
 e si pda
 ad hanc pda
 e si pda
 ad hanc pda
 e si pda

